

zondag 3 mei 2026, 19:00 uur

Ps. 95: 1, 2

Ps. 27: 2, 3

LVG 215: 1, 3

Deuteronomium 7: 1 - 20

Ps. 94: 1, 2, 3

LvdK 294: 1, 2, 4, 5, 6

LvdK 285: 3, 4

LvdK 411: 1, 6

Ps. 95: 1, 2

Steekt nu voor God de loftrompet,

Hem die ons in de vrijheid zet.

Komt voor zijn aanschijn met verblijden.

Brengt Hem de dank van al wat leeft,

Hem, die ons heil gegrondvest heeft.

Viert Hem, de koning der getijden.

Groot God is Hij, Hij strijdt vooraan,

de goden zijn Hem onderdaan;

de hoge bergen houdt Hij staande.

Het hart der aard' is in zijn hand.

Hij riep de zee, Hij schiep het land.

Hij is het, die de weg ons baande.

Ps. 27: 2, 3

Al zie ik zelfs een leger mij omringen,
Nog vrees ik niet; 'k verlaat mij op den HEER;
Al wil men mij door enen oorlog dwingen,
'k Leg mij gerust, hierop vertrouwend, neer.
Deez' éne zaak heb ik begeerd van God;
Daar zoek ik naar; dit zij mijn zalig lot:
Dat ik, zo lang mij 't levenslicht bescheen,
In 's HEEREN huis mocht wonen hier beneên.

Och, mocht ik, in die heilige gebouwen,
De vrije gunst, die eeuwig Hem bewoog,
Zijn lieflijkheid en schonen dienst aanschouwen!
Hier weidt mijn ziel met een verwond'rend oog.
Want God zal mij, opdat Hij mij beschutt',
In ramp en nood versteken in Zijn hut;
Mij bergen in't verborgen van Zijn tent,
en op een rots verhogen uit d' ellend'.

LVG 215: 1, 3

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
luid schallend door Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan:
de Zoon van God is opgestaan!

De dood jaagt ons geen angst meer aan,
want Jezus heeft voor ons voldaan.
Wij vrezen in het sterven niet,
als ons geloof op Jezus ziet.

Deuteronomium 7: 1 - 20

Hoe Israël zich moet gedragen ten opzichte van de

Kanaänieten

7 ¹ Wanneer de HEERE, uw God, u gebracht heeft in het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen, en Hij vele volken van voor uw *ogen* verdreven heeft, de Hethieten, de Girgasieten, de Amorieten, de Kanaänieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten, zeven volken, die groter en machtiger zijn dan u,

² en *wanneer* de HEERE, uw God, hen aan u overgegeven heeft en u ze verslaat, dan moet u hen volledig met de ban slaan; u mag geen verbond met hen sluiten en hun niet genadig zijn.

³ U mag geen huwelijksbanden met hen aangaan: uw dochters mag u niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen.

⁴ Want zij zouden uw zonen van achter Mij laten afwijken, zodat zij andere goden gaan dienen en de toorn van de HEERE tegen u ontbrandt en Hij u *al* snel wegvaagt.

⁵ Maar zo moet u met hen doen: hun altaren moet u afbreken, hun gewijde stenen in stukken slaan, hun gewijde palen omhakken en hun beelden met vuur verbranden.

⁶ Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat *Zijn* persoonlijk eigendom is.

⁷ Niet omdat u groter was dan al de *andere* volken heeft de HEERE liefde voor u opgevat en u uitgekozen, want u was het kleinste van al de volken.

⁸ Maar vanwege de liefde van de HEERE voor u, en om de eed die Hij uw vaders gezwoeren had, in acht te houden, heeft de HEERE u met sterke hand uitgeleid en heeft Hij u verlost uit het slavenhuis, uit de hand van de farao, de koning van

Egypte.

9 Daarom moet u weten dat de HEERE uw God is. Hij is God, de getrouwe God, Die het verbond en de goedertierenheid in acht neemt voor wie Hem liefhebben en Zijn geboden in acht nemen, tot in duizend generaties.

10 En Hij doet vergelding aan *ieder van* hen die Hem haten, door hem om te doen komen, hem persoonlijk; Hij zal tegenover wie Hem haat niet aarzelen. Hij zal aan hem vergelding doen, aan hem persoonlijk.

11 En *daarom* moet u de geboden, verordeningen en bepalingen die ik u heden gebied, in acht nemen door ze te houden.

12 Dan zal het gebeuren, omdat u deze bepalingen zult horen, in acht nemen en houden, dat de HEERE, uw God, voor u het verbond en de goedertierenheid in acht zal nemen die Hij uw vaders onder ede beloofd heeft.

13 Hij zal u liefhebben, u zegenen en u talrijk maken; Hij zal de vrucht van uw schoot zegenen en de vrucht van uw land, uw koren, uw nieuwe wijn en uw olie, de dracht van uw koeien en de jongen van uw kleinvee, in het land dat Hij uw vaders gezworen heeft u te geven.

14 Gezegend zult u zijn boven al de volken; onder u zal geen man of vrouw onvruchtbaar zijn, onder uw dieren evenmin.

15 De HEERE zal alle ziekte van u weren en geen van de verschrikkelijke kwalen van Egypte, die u hebt leren kennen, zal Hij u opleggen, maar Hij zal ze geven aan allen die u haten.

16 U zult al de volken verteren die de HEERE, uw God, u geeft. Laat uw oog hen niet ontzien. En dien hun goden niet, want dat is voor u een valstrik.

17 Wanneer u in uw hart zegt: Deze volken zijn groter dan ik; hoe kan ik *hen ooit* uit hun bezit verdrijven?

18 wees *dan* niet bevreesd voor hen. Denk steeds aan wat de HEERE, uw God, met de farao en met alle Egyptenaren gedaan heeft,

19 de grote beproevingen die uw ogen gezien hebben, de tekenen, de wonderen, de sterke hand en de uitgestrekte arm waarmee de HEERE, uw God, u uitgeleid heeft. Zo zal de HEERE, uw God, doen met al de volken voor wie u bevreesd bent.

20 Daarbij zal de HEERE, uw God, horzels onder hen zenden, totdat zij die overgebleven en voor u verborgen zijn, ook omgekomen zijn.

Ps. 94: 1, 2, 3

Verschijn in lichtglans, God der wrake!

Verhef U, dat uw toorn ontwake
over de trotsen en hun waan!

Wraak over hen die U weerstaan!

Gij Rechter, die de wereld richt,
toon hun uw toornend aangezicht.

Hoe lang nog zullen, Heer, de bozen,

hoe lang nog zullen goddelozen

zich vrolijk maken hier op aard?

Hoor toch, zij voeren onvervaard

het hoogste woord, zij pochen luid,

zij slaan de grootste laster uit.

Zie, HEER, hoe zij uw volk verdrukken,
uw erfdeel haast aan U ontrukken.
Zij slaan aan vreemden in uw land,
aan wees en weduwe de hand.
'God ziet het niet', zo klinkt hun spot,
'Hij merkt het toch niet, Jakobs God.'

LvdK 294: 1, 2, 4, 5, 6

Laat komen, Heer, uw rijk,
uw koninklijke dag,
toon ons uw majesteit,
Messias, uw gezag!

Waar blijft het overlang
beloofde land van God,
waar liefd' en lofgezing
verdrijven leed en dood?

Zal ooit een dag bestaan
dat oorlog, haat en nijd
voorgoed zijn weggedaan,
in deze wereldtijd?

Dat alle tyrannie
eens zal geleden zijn?
O sabbat Gods! En zie,
dan zal het vrede zijn!

Wij bidden, Heer, sta op
en kom in heerlijkheid!
Op U staat onze hoop
die onze Herder zijt!

LvdK 285: 3, 4

Geef vrede, Heer, geef vrede,
Gij die de vrede zijt,
die voor ons hebt geleden,
gestreden onze strijd,
opdat wij zouden leven
bevrijd van angst en pijn,
de mensen blijdschap geven
en vredestichters zijn.

Geef vrede, Heer, geef vrede,
bekeer ons felle hart.
Deel ons uw liefde mede,
die onze boosheid tart,
die onze mond leert spreken
en onze handen leidt.
Maak ons een levend teken:
uw vrede wint de strijd!

LvdK 411: 1, 6

Wilhelmus van Nassouwe
ben ik van duitsen bloed,
den vaderland getrouwe
blijf ik tot in den dood.
Een prinse van Oranje
ben ik vrij onverveerd,
den koning van Hispanje
heb ik altijd geëerd.

Mijn schild ende betrouwen
zijt Gij, o God, mijn Heer!
Op U zo wil ik bouwen,
verlaat mij nimmermeer!
Dat ik toch vroom mag blijven,
uw dienaar t'aller stond,
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.